

Postarina
Knjižnica kr. sveučilišta
Zagreb

SAMOBORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 15 travnja 1924.

Br. 8.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASNE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Izkopiji se ne vraćaju.

Protiv alkohola.

Dani 7.—13. travnja određeni su po Savezu društava čitave Jugoslavije, koja posvećuju svoj rad širenju i jačanju fronta protiv alkohola u našem narodu za manje tije protiva ovoga najvećega zla i najvećega neprijatelja čovječanstva.

Dakako kod nas kao specijalno vinogradnom kraju mnogi će se sa začudnim smiješkom osvrnuti na ovo nastojanje, pa će reći: Kako bi mogla dobra kapljica našeg domaćeg vina škoditi zdravlju i tjelesnom ustroju čovjeka. Pa naši su starci pili a i djedovi naši, pak im nije škodilo pa ne škodi ni nama. O toj su temi raspravljali mnogi naši učeničari i profesori, koji su se također podijelili u dva različita nazora. Jedni vele da vino piti u mjereno nije baš otrov. Čaša vina dopušta se zato, što pruža i izvjesno zadovoljstvo. Naprotiv toga dr. Oton Kučera zastupa mišljenje da je potrebna posvećena apstinencija od alkohola. Za mišljenje onih koji tvrde da čaša vina kada se umjereno troši ne škodi veli ovo:

Ovo mnogo rašireno mišljenje veoma je naopako, čim se mjesto individua uoči kolektivna jedinica naroda. Tu je alkohol puno gori od cijankalija, jer cijankalij učini kraj jednoj individualnoj bijedi, alkohol prenosi svoj otrov na sljedeće generacije, slabeci im zdravlje i otpornu snagu, a time i njihovu radnu sposobnost. Pored tuberkuloze koja je inače u kauzalnoj vezi i sa u-

življenjem alkohola, alkoholizam je najljepša zarazna bolest naroda Srba, Hrvata i Slovenaca, to ljepša što nije vezana uz neugodne fizičke boli u prvim, a često ni u kasnijim svojim stadijima. Neizračunljive su već štete što ih taj otrov, koji tako slatko i polagano ali i sigurno ubija, nanosi u savremenoj generaciji našega naroda i pojedincu i obitelji i zajednici narodnoj i državnoj sa materijalne a još više sa duhovne i etičke strane. Dokaza tomu puna je literatura svih civiliziranih naroda čitavoga našega planeta, pa nije čudno, da je u tim naroda planula najoštrija borba protiv te zaraze — jedine, protiv koje imamo ključ posve u svojim rukama. Naša vlastita volja i odluka može ju bez traga uništiti! — Dokaza dosta daje za naše krajeve i naša mlada literatura protivalkoholnoga pokreta, no tko otvorenim očima gleda oko sebe u svim krajevima Jugoslavije, naći će obilje dokaza u svojoj okolini i bez ikakvih knjiga i studija.

Ali neprijatelju treba oštro pogledati u oči. Najopasniji su umjerenjaci poput gore spomenutih, jer zlo perpetuiraju pod blagom formom i različnim izlikama. Samo potpuna apstinencija vodi do cilja. Put je danas već prilično jasno određen. Najprije dolaze pojedinačka lica, koja odlukom jake volje postaju apstinenti i svojim živim primjerom pokazuju put drugima iz okoline. Zatim dolaze manji klubovi različitih zanimanja, koji međusobnim nastajanjem jačaju vlastitu disciplinu i u manjem krugu tekalne naravi započnu iz

vlastiti primjer i propagandu živom riječi. Sadržavši tako u manjim samoupravnim jedinicama dovoljan broj na osnovi tvrdoga uvjerenja i slobodne odluke postali apstinenti počinje pritisak na upravne faktore te samoupravne jedinice u smjeru ograničenja točenja alkoholnih pića i eventualne potpune zabrane na podršku te jedinice za preveliki broj slabih. Velika razlika u napredovanju takve jedinice prema susjedima djeluje kao jaka propaganda kod susjeda, a tek onda, kada se je apstinentski pokret ovako učvrstio u određenom broju takih jedinica, dolazi prirodnom putem pritisak na državnu vlast za uvođenje ograničenja točenja alkohola i napokon potpune zabrane. Država na tom stupnju postaje najveći dobrotvor svojih građana ne samo savremene, nego još više budućih generacija, koje se ne će moći nadužiti tomu, kako su im oci uopće mogli tražiti u alkoholu sredstvo „zadovoljstva“, sredstvo „užitka“ i „razbriže.“

Uredjenje automobilskog saobraćaja u Žumberku.

Veliki župan zagrebački i grada Karlovca g. Milan Bosanac podnio je u pogledu uredjenja automobilskog saobraćaja sa Žumberkom, trgovačko obrtničkoj komeri u Zagrebu sljedeći prijedlog:

„Prigodnom mog inspektionog proputovanja u području županije zagrebačke pošte

Povolna je okolnost za rad „Jeka“ bila ta, što je samob. glazba za onda dobro stajala. Ona je mogla postaviti i mali gudalački zbor, a to je vrijednost društvenih zabava pridiglo. Kako je hrvatsku zbornu literaturu zastupao za onda Ivan pl. Zajc i Guro Eisenhuth, to „Jeka“ pjeva ponajviše njihove zborove a od slovenskih muzičara ponešto od Antona Hajdriha i Antuna Forstera.

Od god. 1889. nekako pada snaga društva. Pjevački zbor je oslabio i manjka mu dobrih tenora. U rujnu 1891. sudjeluje „Jeka“ kod svečanosti hrv. pjev. saveza u Zagrebu prigodom izložbe.

G. 1891. osniva se ženski zbor. Dvadeset pjevačica stupa pod barjak „Jeka“ i ovako preporodjeno društvo istupa na koncertu 18/4. 1892. Izvedbom hrv. nar. pjesama, (spomen na vokalne koncerte zagrebačke) od Zajca, Klaića, Stöckla i Novaka. Kod tog koncerta sudjeluje kvartet Karbulka iz Zagreba.

G. 1893. već je jalovija u radu. Priredjen@su dvije zabave i društvo se je javilo par puta u crkvi. Nastaje neka letargija sve do g. 1894. Političke trzavice u domovini a i u Samoboru, našle su odraza i u „Jeki“.

Revni i zaslužni predsjednik Marko Bahovec zahvaljuje se na časti 1894. a predsjed-

Milan Zlatić — Samobor.

Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru.

Prikaz 50 godišnjeg rada
(Nastavak).

God. 1875. bila je „Jeka“ u Sisku kod posvete zastave „Danice“ i osnutka Saveza hrvatskih pjevačkih društava. Iste godine otkrit je na samoborskom groblju spomenik Ivanu Perkoviću. „Jeka“ sudjeluje i kod te zgode. G. 1877. slavila je „Vila“ u Varaždinu posvetu barjaka. „Jeka“ ide onamo sa 12 pjevača.

Gotovo nijedna kulturna slava hrvatskog naroda nije prošla neopažena u „Jeki“. Kod pjevačkih sastanaka ona je zastupana, što korporativno što po delegaciji i svuda stiče priznanje i vrste se u redove boljih provincijalnih društava. Časno istupa kod 20 godišnjice „Kola“ u Zagrebu 1882.

Franjo Reizer predsjednik je „Jeka“ od 1875.—1882. i mnogo se trsio oko napretka društvenog. Poslije nastaju neke nesuglasice i zborovodja Vanjek vodi sam upravu „Jeka“. G. 1883. postaje predsjednik dr. Franjo Kocuvan i stoji na čelu društva do 1885.

Prvi tajnik „Jeka“ bio je Franjo Biščan, ali tek za kratko vrijeme. Za njim su se redali: Stjepan Lipković, Dragutin Švarčić, Franjo Bogović, Ratko Buzina. God. 1884. preuzima tajništvo Milan Lang, koji tu čast, prirodjenom si točnošću, vrši dugi niz godina.

G. 1885. bira si „Jeka“ za predsjednika svog poštivovnog člana Marka Bahovca. Za njegove uprave opaža se mnogo života u „Jeki“. Da se probudi što veći interes za društvene produkcije, osniva se u krugu „Jeka“ diletantski zbor, koji prigodom koncerta daje i predstave. „Jeka“ si je nabavila i pozornicu. Oko toga mnogo se je trudio blagajnik Franjo Bahovec.

Zborovodja Vanjek stoji u prijateljskom odnosu sa ravnateljem glazbenog zavoda u Zagrebu Vjekoslavom Klaićem, koji dolazi nekoliko puta sa profesorima i učenicima zavoda i sudjeluje kod „Jekinih“ koncerata (1881. 1883. 1885.) Za te zasluge imenuje „Jeka“ Vj. Klaića g. 1884. svojim začasnim članom.

God. 1887. uzima si „Jeka“ za svoja geslo: „Za dom i rodu čast, pjeval nam je slasti“, što je na društvenom barjaku lijepo izvezla učiteljica Slava Lopatić.

sam u Žumberak i tu sam se uvjerio, da je taj kraj iako po prirodi jedan od najljepših u gospodarskom pogledu posve zanemaren jedino a ratoga. Što je udaljen od glavne željezničke veze: Jastrebarsko Zagreb, Samobor-Zagreb cca 40 km. Žumberčani, inače velika sirotinja, ali dobar narod, zamoliše me za posredovanje, da im se pomogne i olakši saobraćajni pristup uvedenjem automobila, jer da će inače i dalje stradavati u trgovačkom, gospodarskom, zdravstvenom i svakom inom kulturnom naprednom pogledu.

Prema mojoj uputi sastaviše nazrečni podnesak, osnovan na istinitim faktima

Prije nego što daljnje uređivanje preduzmem, dostavljam ga Vama pa Vas učtivo molim, da Vaše mišljenje o tome izjaviti izvolite.

Medjutim sam pozvan kr. kot. oblast u Jastrebarskom i Samoboru, da se svoje područne interesirane općine upute na donošenje zaključka općinskog zastupstva.

Sa direktorom ovomjesnog kr. pošt. i broj. ravnateljstva govorio sam o tome te mi je obećao, da će, i on sa svoje strane sve preduzeti, da se opravdana želja Žumberčana što prije ostvara.

Stvar je ova bila raspravljena pred obiteljnim odborom kao i pred plenumom trg. obrtno komore koji je zaključio, da se ova molba preporučiti, pa da i ovaj naš lijepi kraj dobije dobru vezu.

Domaće vijesti.

Koncert prof. Milana Reizera u Subotici „Nova Pošta“ donosi: U ponedjeljak u večer imali smo jedno zaista rijetko umjetničko uživanje. Profesor zagrebačke muzičke akademije, baritonista g. Milan Reizer, do sada u ovim krajevima nepoznat, prikazao se je subotičkoj publici svojim glasom i svojim glasom i svojom školom uspevši da svoje predavanje održi na jednoj zamjornoj visini. Čitav koncert g. Reizera odavao je munificoznog pedagoga koji ne samo zna savršeno vladati svojim glasom, nego koji ga ukrašuje i njime disponira

ništvo društva zapade Mirka Kleščića. S Kleščićem počinje novi život u „Jeki“. Ženski zbor se razlikovao ali je zato muški ojačao i pomladio se za 15 novih pjevača koje uz Vanjeka vježba Ratko Buzina. „Jeka“ uvadja pjevački poslovnik, kupuje si harmonij za vježbe, pokreće misao, da se ilirskom muzičaru Wiesner-Livadiću otkrije u Samoboru spomen ploča. G. 1895. priređuje „Jeka“ „Livadićevu večer“, na kojoj izvodi same Livadićeve kompozicije (zborne i solo stvari) te „himnu Livadiću“ koju je za ovu zgodu komponirao Zajc.

U teško doba mađaronskog imperijalizma, „Jeka“ je kula hrvatstva u Samoboru, odakle proizlaze patriotski poticaji. U krugu „Jeka“ osnovao se i tamburaški zbor, koji je lijepo pomagao kod društvenih produkcija. Zborovodja je tog zbora bio Antun Razum. Početak 1895. nastaju trzavice i Kleščić odstupa kao predsjednik a upravu društva vodi opet Vanjek sam.

U slavu Zajčevog jubileja priređuje „Jeka“ 1895. koncert uz sudjelovanje prof. Vj. Klarića i učenika glazbenog zavoda iz Zagreba. Izvode se same Zajčeve kompozicije.

G. 1896. postaje predsjednik ponovno veliki prijatelj „Jeka“ Franjo Reizer. U to doba nastaju teške prilike za samoborsku glazbu. Prijatelji pogibelj rasula „Jeka“ se

suvereno. Svaki dah, svaka sekunda, svaki mišić organa kroz koje prolaze talasi njegovog glasa imali su svoje predodređenje, svoj put, svoje zamisli, a da nikad savršena harmonija između neroračunskog umjetničkog osjećaja i odredjenih linija nije bila izgubljena. Tu smo vidjeli što znači stilizovano pjevanje i stilizovana umjetnost.

Gosp. Reizer je osvojio subotičku publiku koja je bila zastupljena po svoj najprobranijoj eliti. Nas ovaj uspjeh naročito veseli jer je turneja g. Reizera po našoj provinciji također jedna kulturno nacionala misija. G. Reizer posjetit će ovoga ljeta velik broj gradova u Voivodini i mi već sada skrećemo pažnju svih naših voivodinačkih, a specijalno slavenskih krugova, na g. Reizera i njegovu umjetnost uvjereni da će ga svagdje susretati poslije ovog prvog uspjeha u Voivodini ne samo shvatanje nego i iskrena ljubav i slavenske simpatije.

Za naknadu štete originalom posljednje poplave nastradalih naših žitelja, podijelilo je ministarstvo o poljoprivrede i voda žiteljima našeg kotara sljedeće potpore:

Otok: Valent Koletić D 600, Juro Vukovinski D 300, Martin Gorišek D 300. Savrašćak: Janko Radek D 2000, Jozo Belak D 2000, Štefan Horvat D 1000, Franjo Belak D 600, Vid Švrbec D 300, Franca Radek D 1500. Midsave: Franjo Belak D 1000, Sirmec: Franjo Prelec D 2000, Juro Prelec D 2000, Julius Katušić D 1000, Baž Katušić D 1000, Ivan Katušić D 2000, Stjepan Katušić D 1500, Mikso Škac D 1500, Elizabeta Petričko D 1000, Minka (Ivan) Novačić D 1000. Orešje: Gašpar Djurdjek D 1000, Alojz Orišić D 1000, Slavko Orišić D 1000. Brestovje: Franjo Krc D 1000. Otok: Ferdo Teišman D 300, Bara Koletić D 1000.

† Stjepan Lamot, medicarski obrtnik umro je dne 12. o. m. nakon duge i teške bolesti u 47 godini svoga života. — Sprovod mu je bio u nedjelju dne 13. o. m. kojemu su prisustvovala naša domaća društva, vatrogasno i obrtničko, te ostalo građanstvo. — Laka mu zemlja.

† Tomo Rožić, onajednik u Sv. Heleni umro je 14. o. m. u 63. g. — Sprovod

trsi, da tu tečevinu Samoboru spasi. G. 1896. opet se kreira ženski zbor i lijepo istupa na koncertu 24. V. 1896. (sudjeluju prof. Stöckl i Kačerovsky iz Zagreba i Slovenac Juvančić).

Od g. 1897—1902. istupi su „Jeka“ sve rjeđi. Tek godimice po jedan koncert i pjevanje mise na Tijelovo, sav je rad društva. Lokalne trzavice u mjestu štetno su djelovale na život i rad „Jeka“. G. 1900. bio je uspješni koncert, kod kojeg su sudjelovali zagrebački umjetnici: Simon, Holeček i Juro Tkalić.

G. 1901. zahvalio se Fr. Reizer na predsjedništvu i „Jeka“ kao da je zaspala. U veljači 1902. sazivlje načelnik Mirko Kleščić građanstvo na sastanak, da se „Jeka“ spasi od propasti. Apel je naišao na odziv i „Jeka“ je opet oživjela. Za predsjednika je izabran dr. Ojuro Horvat Bolesnog zborovodju Vanjeka zamjenjuje tajnik Milan Lang. Nastaje živiji rad. Lang stvara sa zborom novi, savremeni reportoir.

Dne 19. 5. 1907. otkriva „Jeka“ spomen ploču Ferdi Livadiću. (Izradio ju kipar Valdec). I ako je Samobor dan prije zadesila velika poplava, ta je slava ipak lijepo uspjela. Hrv. pj. dr.: „Kolo“, „Stoga“, „Sloboda“, „Merkur“ iz Zagreba zatim „Javor“ iz Jaske pa zastupnici naših književnih društava iz Zagreba

mu je bio danas poslije podne, kojemu je pribivalo mnogobrojno naše građanstvo, da tako istažu svoju zadnju počast, vrijednom ovom sugradjenu. — Rastućoj rodbini naše saučesnici a pokojniku laka biva zemlja.

Potreba javnog nužnika. Primamo iz općinstva: Kako se dnevno, a osobito medjeljom i sajamskim danima na glavnom trgu i na tržištu peradi preko potoka Gradne, sabire i sastaje mnogo naroda iz Semoborske okolice koji dolazi radi prodaje i kupovanja te radi polaska u župnu crkvu, to se opaža u zdravstvenom i estetskom pogledu prijetna potreba, javnog zahoda, koji bi se morao smjestiti u onaj pokrajni dio prostora preko potoka od glavnog trga gdje je tržište peradi, jer se opaža najveći smrad i nečistoća na onom mjestu, koje je ostalo sasvim otvoreno javnom pogledu, i kako su ondje jelova stabla posječena, a gdje bez svakog obzira obavlja tako sakupljeni narod svoju nuždu. Apeliramo stoga u interesu održanja čistoće našega mjestanca, kao i u pogledu estetskog da gosp. trgovinski načelnik, dađe nam i najprimitivnije dvostruke zahode od drvene gradnje (za ženske i muške) n. pr. poput onih u perivoju Anin-dolu — u kutu tržišta radi postaviti, i nekim živim grmljem zaštititi, da nebudu baš izloženi posve vidiku, a da se ipak time javnoj potrebi udovolji.

Nadjen je prsten tko ga je izgubio može ga podići u upravi našeg lista.

Izgubljen novac. Nakon predstave hrv. diel. kluba u Samoboru održane 13. o. m. u „Pensjonu Lavica“ nadjena je svota novca. Tko je izgubio, neka se javi kod gosp. H. Č. Č.

Siromašna kapela u Lipovcu. Zamoljimo priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najtrađnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac sve kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mato Gunčić, Janko Gunčić, iz Lipovca.

dodjoše, da uzveličaju tu slavu. „Jeka“ je otkrićem ploče Livadiću izvršila svoj davni zavjet. Odala je pietet mužu, koji je hrvatski narod mnogo zadužio svojim pjesmama. Povodom ove slave izašao je i prigodni spis: „Ferdi Livadić“.

U kolovozu 1902. sudjelovala je „Jeka“ korporativno kod 40-godišnjice „Kola“ u Zagrebu. Tom je prilikom odlikovao Savez za 20-godišnjicu članstvo zlatnim znakom 8, a srebrnim za 10-godišnje članstvo 6 „Jekinih“ pjevača.

G. 1902. zahvaljuje se na časti blagajnika Franjo Bahovec, koji je tu službu vršio zdušno 18 godina.

G. 1903. nastala je secesija iz „Jeka“ istupom 10 pjevača, koji su osnovali klub „Livadić“, Zbor se „Jeka“ opet brzo popunio i postao sposoban za daljni rad. Za predsjednikovanja dr. Ojuro Horvata mnogo se radi u „Jeki“. Pjevalo se lijepih i šaljivih stvari (Šestak, Zajc) na šaljivim zabavama. Na koncertima bili su na programu: Zajc, Etesenhuth Vilhar, Sattner, Tropsch. Za taj živ rad ide hvala uz predsjednika Horvata tajnika i zborovodju Milana Lang. Njemu je bilo na srcu da „Jeka“ lijepo pjeva i zato nije žalio nikakav trud i muku.

(Nastaviće se)

Društvene vijesti.

Hrvatsko planinarsko društvo podružnica „Japetić“ u Samoboru održaje 1. redovitu godišnju skupštinu, u nedjelju dne 27. travnja 1924 u prostorijama trgovišne vještice, G. VIII trg, sa sljedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika. 2. Izveštaj o radu privremenog upravnog odbora. 3 a) Izveštaj tajnika b) Izveštaj blagajnika. 3) Predlozi odbora. 4) Predlozi članova. 5) Promjena pravila. 6) Izveštaj nadzornog odbora. 7.) Odrjebnica starem odboru. 8) Izbor novog odbora. 9) Eventualije.

Početak skupštine u 2 sata poslije podne. U slučaju, da ne bi došlo dostatan broj članova u određeno vrijeme, održaje se ista jedan sat kasnije po §. 6 društvenih pravila na kojoj će se zaključivati bez obzira na broj prisutnih članova.

Dobrov. vatrogasnom društvu pristupili su kao izvršujući članovi gg. Milan Tomežak, ravn. učitelj u podvrškoj školi u Samoboru.

Obrtno radničkom društvu u Samoboru pristupio je g. Josip M. Hečić kao član utemeljač. sa svojom od 500 K.

Hrv. pjev. društ. Jekić. Gosp. Josip Sidnaji šalje za proslavu 50 godišnjice 100 Din. — uz sljedeći dopis: Mila Jeko; šaljem Ti prvi obrok za proslavu 50 godišnjice, od 100 din, i toliko ću stati svaki mjesec do proslave, od mojih skromnih sredstava.

Živite mile Jekićice i Jekići! Pozdravlja Vas stari Jekić — Našem starom Jekiću i prijatelju srdačno hvali odbor Jekić.

Sokolstvo.

„Hrv. Sokolski Savez“ je, kako je poznato, u suglasju sa svojom prošlosti, lane stvorio opet zaključak, da je hrvatsko Sokolstvo dužno za uvijek svake godine Zrinjsko-Frankopansku proslavu dne 30. travnja držati osobitim Sokolskim danom, odajući visoko štovanje uspomeni pokojnih vitezova, uzor. junaka na maču i peru te sabirući priloga za „Hrv. Sok. Savez“, kojemu je namijenjeno izvršivanje velikih i mnogobrojnih patriotskih dužnosti. Kako 30. travnja ni lane nije pao u nedjelju, bit. je proslava prenesena na prediduću nedjelju te je toga dana svečano obavljena po svim nacionalno-kulturnim društvima, a pod vodstvom matice hrv. Sokolstva na Wilsonovu trgu. Za ovu je godinu „Hrv. Sokol“ u Zagrebu odlučio održati dostojnu Zrinjsko-Frankopansku proslavu dne 27. tog mj. opet u nedjelju prediduću tridesetomu travnju. Tako je to mislio provesti i „Hrv. Sokol“ u Samoboru. Ali s v. št. razloga, a naročito ovoga, što naš starosta brat Milan Praunsperger mjesec toga dana ostati u Zagrebu i prisustvovati ondješnjoj proslavi kao vodja Zagrebačke šupe Fonove — ne bi bilo zgodno, da samoborski „Sokol“ dne 27. t. mj. održi proslavu Zrinjsko-Frankopansku. Još je manje mogće kako održati je prve nedjelje, koja iz toga dođe t. j. dne 4. svibnja, jer su za taj dan zakazane velike svečanosti u Zagrebu. Ondješnji konjanički Hrv. Sokol posvećuje svoju novu sastavu i daje javnu vježbu. Ali će tom konjanički Hrv. Sokol toga dana obaviti i predaju zastave bjegunaca iz grada Rijeke društvu braće „Hrv. Zmaj“ na poljanu, da ju čuva kao vječni simbol ljubavi i vjernosti mušavinskoj Riji, kojega hrvatskoga bistra narod ne može ni na ču nikada zaboraviti,

već će, predvođen tom zastavom kao svetim narodnim amanetom kad li tad li izvesti junacki pohod okrutno odignutomu udu sa živoga hrvatskoga, jugoslavenskoga i sveoslavenskoga tijela. Dne 4. svibnja bit će dakle dužnost „Hrv. Sokola“ u Samoboru, da u Zagrebu sudjeluje kod unosite Sokolske slave, ujedno i svečanostne manifestacije. Ne zaboravimo, da će to biti iakođer predzadnji dan, što će biti otvoren i zagrebački zbor. Odbor „H. S.“ u Samoboru nastojat će, da dobije popust vozarine na željeznici, a i inače da sve udeci, kako bi sveukupao članstvo, eventualno i drugo objenjeno građanstvo, koje se tomu važnomu izletu pridruži, svaku moguću polakšicu postiglo. U ostalom ćemo u sljedećem broju „Samob. Leta“ dne 1. svibnja opširnije javiti koji o spomenutom izletu u Zagreb dne 4. svibnja, toli o načinu i programu Zrinjsko-Frankopanske proslave u Samoboru, koja se je sa spomenutih važnih razloga morala odgoditi čak na 11. svibnja t. g. Bratska nacionalna i kulturna društva te ostale institucije i organizacije neka izvole to predhodno na znanje uzeti.

Okolina.

Nadjeno nedonošće Mirko Rubinić iz Bukovja našao je dne 27. ožujka nedaleko svog mlina u krpi zamotano žensko dijete. — Sudbeno liječničkom pregledbom ustanovljeno je, da je dijete — nedonošće oko 6 m. staro — Potraga za nepoznatom majkom djeteta vođi se.

Kradje Stjepanu Matijašić mlinar iz Bregane ukradene su još god. 1917. dvije dječevke puške i 20 Kr. u srebru. Kao poinitelj ove kradje Antun Vronjak iz Bistraca i Franjo Novak iz Bregane prijavljeni su kr. kotarskom sudu.

Na štetu tvornice štapova u Bregani ukradeno je dne 15. ožujka na pol izradjenih štapova u vrijednosti od 70 Din. — Kradju su izveli Mato Vitavski i drug. seljaci iz Podvrih.

Petar Fabek i drugovi seljaci iz Konjšćice posjekli su u šumi Pavla Golubić iz Sv. Marijna 10 kom. hrastovih stabala, te mu nanijeli štete 300 Din.

Tomislav Gvozdenović iz Katijske ukrađen je prije godinu dana kad se nalazio u priprtom stanju u tvornici cementa u Podsusedu jedan dobru zlatan sat vrijedan 2400 Din. Kradju izveo je susjed otkračakov lujk Posrnak.

Ivan Šatović iz Klaka provalio je u noći od 25. na 26. ili u komoru Franje, Mije i Štefana Jukopca te iz iste komore ukrao na štetu njihovu pavulja, svinine i kukuruznog brašna u ukupnoj vrijednosti od 595 Din.

Ivan Kerasman iz Horvati posjekao je i ukrao u šumi Mike i Bare Kerasman 4 hraste 500 Din.

Petra Mavričić staričara u Rakovpotoku ukradeno je po nepoznatom poinitelju oko 20 met. platna u vrijednosti od 80 Din.

Vlastelinstvo Kerestinec ukradeno je po nepoznatom poinitelju sa dvorišta jedna željezna brana vrijedna 1000 Din.

Iz uprave.

Gosp. Anjo Tomšetić, Chicago list. — Važno cijena. Leta primijetila isto tako i pretplatu za „Samob. Leta“ od 112 Din. — Glede V. šeg upita da su u Vaša braće i sestre na životu, mogu Vam javiti da je brat

Jura umro. dok su sestre Rezika i Josipa žive. Prva se nalazi u Ivančiću a Josipa u Samoboru. Isto se tako nalaze u Samoboru deca pok. Vam brata Jure (Josip i Ana ud. Leite) te kćerka od ot. sestre Jigice Josipa Kubečnik.

Udica Božena Domitrović iz Zagreba
Gosp. Mirko Brusina iz Zagreba
zaručeni
Samobor, 8. travnja 1924

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi
na čitavu godinu 20 Din.
inozemstvo 40 Din.

VOZNI RED

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6³⁰ u jutro
8¹⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12³⁰ poslije podne
17³⁰ navečer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8¹⁰ u jutro
12⁰⁰ (samo do Susjedgrada)
14¹⁰ poslije podne,
19³⁵ navečer.

Sitničarija

na vrlo dobrom mjestu sa dozvolom točenja i trafike prodaje se jeftino radi odlaska. Podsused 30.

Prodaje se

stolarski alat sa dva ormarića. Isto se tako prodaje zimski i proljetni kaput i odijelo. — Upitati u upravi.

Dječja šport kolica

su za prodati. Upitati u upravi našeg lista.

Pozor!

Ovime se daje na znanje, da se u Hidropatičkom kupalištu, Samobor, Starogradska ulica br. 40, svake subote i nedjelje mogu dobiti tople kupelji u grijanim kabinama. — Cijene su umjerene.

Dražba.

Dne 4. svibnja t. g. u 2 sata po podne, prodat će se parcelarno zemljište zvano „Oblakovo“ Samobor, Stražnička ulica, vlastnost g. M. Praunspergera, sastojće se iz kuće, gospodarskih zgrada oranice i vrta, voćnjaka i šume. U neposrednoj blizini šetališta „Stražnik.“

„Novo kuživo“

za miševu i štakore po dr. Kršnjaviju sigurno je i neopasno sredstvo za tamnjenje.

Dobiva se u ljekarni

Dražba.

U Samoboru dne 21. travnja u 10 sati prije podne prodat će se na licu mjestu dobrovoljno zemljište, zvano „Zagrebačica“, vlasnost Mire Malzat, Zagrebačka ulica br. 4, u neposrednoj blizini kolodvora. Zemljište je veoma prikladno za gradilište.

OBJAVA

Jedan američki štednjak i dva uloška za kreveta, prodavaju se. — Poblize kod Vjekoslava Supančića, krojača.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje opravice, svilene čarape i raznu drugu robu.

Restauracija bavnica Samobor.

Zajutak svake nedjelje:

Paprikaš — gulaš ala šegedin.

Hrenovke sježe.

Domaće češnjovke.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapljica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Prodaja raznih knjiga

i to: geoloških, tehničkih, beletrističkih, leksikona i drugih, kao i akminster sag uz umjerene cijene. — Upitati zagrebačka ulica broj 10.

Kovački alat

podpuni, odmah za prodati. — Upitati u upravi našeg lista.

Traži se mlada djevojka

za sve kućanske poslove sa nastupom odmah. Upitati „Chromos“ tvornica boja kraj Samoborke.

Traže se 2 sobe

sa pukućtvom (može biti i svaka za sebe u drugoj kući) na 6 tjedana od 1. kolovoza. — Ponude na „Chromos“ tvornica boja, Samobor.

Samoborska TISKARA, KNJIZARA I PAPIRNICI

SLAVKO ŠEK.

GLAVNI TRG BROJ 3. SAMOBOR.

preporučuje se

za izradbu svakovrsnih tiskanica za urede, trgovce, obrtnike i privatnike.

Prodaja knjiga hrvatskih i njemačkih pisaca. Zabavne biblioteke. Mode.

Raznih novina i kalendara — Svih pisane-risanih potrebitina.